
[2018-18-RE](#)

CAUSA 2018-18-RE

(Mayol Gonzàlez c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 158-2018. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2018

BOPA núm. 54, del 19 de setembre del 2018

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 20 de juliol del 2018, per la representació processal del Sr. Xavier Mayol Gonzàlez, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-18-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist que el magistrat, Sr. Isidre Molas Batllori, va plantejar la seva inhibició en la causa 2018-18-RE, la qual va ser acceptada pel Ple del Tribunal;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Arguments del recurrent

- Aquesta part recorda que la qüestió prèvia plantejada se centrava en la manca d'identitat entre els fets imputats en l'acte de processament i els fets que consten en els escrits de qualificacions. Segons el seu parer, aquesta qüestió és un obstacle de procedibilitat que pot condicionar la vàlida prossecució del judici oral, tanmateix el Tribunal de Corts no va motivar, ni exposar els motius pels quals considera el contrari.

- El Tribunal Constitucional es limita a dir que "*no es pot considerar que el Tribunal de Corts hagi efectuat una aplicació il·lògica de l'article 136 del Codi de procediment penal*", però aquesta part destaca que no pot haver-hi hagut aplicació il·lògica si no s'han justificat els motius de la seva aplicació. El Tribunal Constitucional no es pronuncia sobre la manca de motivació del Tribunal de Corts, fets ambdós que deixen a aquesta part en una absoluta situació d'indefensió, afegint que el Tribunal Constitucional defensa la postura del Tribunal de Corts com a veritable, perquè aquest té l'autoritat per fer-ho sense necessitat de justificar-ho (*argumentum ad verecundiam* o argument d'autoritat).

- Afegeix que no discuteix que la seva presumpta implicació en els fets delictius que s'examinen hagi de valorar-se en l'acte del judici oral, allò que denuncia és que s'ha d'enfrontar a aquesta vista sense les garanties legalment establertes, com saber per quins fets se l'acusa, qüestió que hagués hagut d'estar continguda en l'acte de processament, com és el cas dels altres processats.

- La qüestió prèvia plantejada havia de ser resolta amb anterioritat a la vista oral com a un obstacle de procedibilitat com ho va considerar el Tribunal de Corts mateix en el marc d'una altra causa que se cita, en què es va decidir la nul·litat de l'acte de processament i de les actuacions posteriors, retornant la causa a instrucció.

- Aquesta part destaca la necessitat que el Tribunal Constitucional admeti a tràmit aquest recurs d'empara, perquè no es pot garantir el seu dret a la defensa en el judici oral sense que se sàpiga els fets delictius pels quals se l'acusa, ja que no han estat establerts en l'acte de processament i han estat ampliats en els escrits de qualificacions provisionals de les acusacions i dels actors civils.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que revoqui l'acte d'inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara i n'acordi l'admissió.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. La part recurrent presenta un recurs de súplica, d'acord amb els articles 38 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, contra l'acte d'inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara, dictat l'11 de juliol del 2018 per aquest Tribunal.

2.2. D'acord amb la jurisprudència constant d'aquest Tribunal Constitucional (veg. p. ex. les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE, 2014-38-RE, 2016-11-RE i 2016-59-RE i amb una més gran proximitat les causes 2018-3-RE, 2018-7-RE i 2018-19-RE), l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació, per part del recurrent, d'elements nous de fet o de dret. Si els elements esmentats no s'al·leguen davant el Tribunal Constitucional per al seu coneixement, no es pot acceptar el recurs

de súplica.

2.3. En aquesta causa, el recurs de súplica reproduïx els elements i els raonaments que ja van ser exposats en el recurs d'empara, més concretament l'al·legació d'acord amb la qual el recurrent estima que el Tribunal de Corts no havia motivat el per què la seva qüestió prèvia havia de ser resolta en el moment del judici oral i no abans i, per tant, segons el seu parer, aquesta decisió vulneraria el dret a la defensa.

2.4. Així doncs, en aquesta causa, a manca d'arguments nous, el Tribunal Constitucional només pot que confirmar la seva resolució de l'11 de juliol del 2018 mitjançant la qual va considerar que el Tribunal de Corts no havia vulnerat cap dels drets reconeguts a la Constitució pel fet de jutjar que l'examen de les qüestions prèvies que no fossin obstacle de procedibilitat es faria en el moment del judici oral.

2.5. Per tant, el Tribunal Constitucional desestima aquest recurs de súplica.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Xavier Mayol González contra l'aute del Tribunal Constitucional de l'11 de juliol del 2018 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2018-18-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2018.

Dominique Rousseau
President Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Laurence Burgorgue-Larsen

